

Hur man trollar bort en kränkning, Östgöta Correspondenten, 22 februari 2011

Stiftjurist Terese Landins debattartikel om domkapitlets beslut av de tre manliga prästerna som kränkt kvinnliga kollegor är en uppvisning i trollerikonst. Läsaren märker dock snart hur kaninöronen sticker fram under bordsduken.

De prästvigda kvinnor, och deras nära medarbetare, som upplevt sig kränkta arbetar inte i samma församling som dessa män. Men de är ålagda enligt biskop och domkapitel att hålla gemensamma möten. Vid dessa konvent ska mässa firas. Det är vid några av dessa gudstjänster som de manliga prästerna bojkottat sina kvinnliga kollegors arbete med att leda gudstjänst och fira mässa. Det har varit deras enda plats och tillfälle att göra det. För kvinnorna har det känts förnedrande att se männen sitta kvar i bänkarna och småprata, om de alls brytt sig om att komma. Men detta är, enligt Terese Landin, inte en könskränkning på en arbetsplats. Det är att utöva sin religionsfrihet. Sim salabim! Att gå med en hammare i handen är lagligt. Men inte att slå någon i huvudet med den.

Att det verkligen finns reell bakgrund framkommer i att domkapitlet inte är enigt i sitt beslut. Biskopen, den prästliga ledamoten som är kvinna och ytterligare en ledamot har reserverat som mot ett av fallen. En av männen har vid två tillfällen hörts fälla nedvärderande och kränkande kommentarer om kvinnor som är präster. Men enligt Terese Landin har han inte gjort det tillräckligt ofta och tydligt. Jag har frågat Terese Landin hur många gånger han behövde göra det för att få en erinran, men hon vill inte svara mig på det.

Terese Landin menar att det handlar om rättsäkerhet. Läsaren bör då veta att enligt Svenska kyrkans ordning är det bara den anklagade prästen som har rätt att överklaga fällande dom. Den som lämnat in besvär har det inte. Det stod därmed redan från början 1 - 0 för de anklagade prästerna. De manliga prästerna har träffat domkapitlet flera gånger och samtalat med dess ledamöter. De prästvigda kvinnorna och den som gjort skrivelsen till domkapitlet har inte varit där. Deras berättelser och känslor har enbart presenterats i en skriftlig utredning. Gjord av Terese Landin!

Lika mycket som jag gläder mig över biskopens reservation, lika bedrövad är jag över Terese Landins resonemang. Hur ska en prästvigd kvinna uppleva rättssäkerhet efter detta?

Jakob Carlander